

Jesu Kristi Åbenbaring – Tal syv

Det tredje ve og det syvende riges fremkomst: Søndagslovens profetiske betydning

Jeff Pippenger

2023-10-29

I kapitel elleve i Johannes' Åbenbaring løftes de to vidner op til himlen som et banner i „samme time“, som „en tiendedel af byen“ falder. I den time er „det andet ve forbi; og se, det tredje ve kommer hastigt.“ Islam er den syvende basun og det tredje ve, som kommer i „timen“ for søndagslovens „jordskælv“.

Og de hørte en høj røst fra himlen sige til dem: Kom herop. Og de steg op til himlen i en sky, og deres fjender så dem. Og i samme stund kom der et stort jordskælv, og en tiendedel af byen faldt, og i jordskælvet blev syv tusind mennesker dræbt; og resten blev grebet af frygt og gav himlens Gud ære. Det andet ve er forbi; se, det tredje ve kommer snart. Og den syvende engel blæste i basunen; og der lød høje røster i himlen, som sagde: Denne verdens riger er blevet vor Herres og hans Salvedes riger, og han skal regere i evighedernes evigheder. Og de fireogtyve ældste, som sad for Gud på deres troner, faldt ned på deres ansigter og tilbad Gud og sagde: Vi takker dig, Herre Gud, den Almægtige, du, som er og som var og som kommer; fordi du har taget din store magt til dig og har taget herredømmet. Og folkene vrededes, og din vrede er kommet, og tiden for de døde, at de skal dømmes, og at du skal give løn til dine tjenere profeterne og til de hellige og dem, som frygter dit navn, både små og store; og at du skal ødelægge dem, som ødelægger jorden. Og Guds tempel i himlen blev åbnet, og i hans tempel blev hans pagts ark set; og der kom lyn og røster og tordener og et jordskælv og stort hagl. Åbenbaringen 11:12–19.

De to vidner stiger op til himmelen i en sky, hvilket profetisk repræsenterer en gruppe engle. Som tidligere anført i disse artikler og som det fremgår af Habakkuk's Tables, fastslår Søster White, at når de individuelle budskaber, fremstillet som den første, den anden og den tredje engel, træder ind i den profetiske historie, skildres de som enkelte engle, men Midnatsråbets budskab fremstilles ved mange engle. De to vidner løftes op til himmelen, idet de forkynnder Midnatsråbets budskab ved en hær af engle; således tages de op til himmelen „i en sky“.

"Nær ved afslutningen af den anden engels budskab så jeg et stort lys fra himmelen skinne over Guds folk. Strålerne fra dette lys syntes klare som solen. Og jeg hørte englenes røster råbe: 'Se, Brudgommen kommer; gå ud for at møde Ham!'"

"Dette var midnatsråbet, som skulle give kraft til den anden engels budskab. Engle blev sendt fra himlen for at vække de modløse hellige og berede dem til det store værk, der lå foran dem. De mest begavede mænd var ikke de første til at modtage dette budskab. Engle blev sendt til de ydmyge, hengivne sjæle og tilskyndede dem til at opløfte råbet: 'Se, brudgommen kommer; gå ud for at møde ham!' De, som var betroet dette råd, skyndte sig og forkyndte budskabet i Helligåndens kraft og vækkede deres modløse brødre. Dette værk beroede ikke på menneskers

visdom og lærdom, men på Guds kraft, og hans hellige, som hørte råbet, kunne ikke modstå det. De mest åndelige modtog dette budskab først, og de, som tidligere havde ledet i værket, var de sidste til at modtage det og hjælpe med at forstærke råbet: 'Se, brudgommen kommer; gå ud for at møde ham!'" Early Writings, 238.

I den time, da jordskælvet ødelægger en tiendedel af byen, bliver syv tusind mænd dræbt. Jordskælvet er søndagsloven i De Forenede Stater. En by er i profetien et rige, og De Forenede Stater er en tiendedel af de ti kongers rige i Åbenbaringen 17. De Forenede Stater styrtes ved søndagslovens jordskælv og ophører med at være det sjette rige i Bibelens profeti, og overgår derefter til at blive den fremmeste konge blandt de ti konger, det syvende rige i Bibelens profeti, som vil blive enige om at give deres rige til pavedømmet, som er det ottende og er af de syv.

Og de ti horn, som du så, er ti konger, som endnu ikke har modtaget noget rige; men de får myndighed som konger én time sammen med dyret. Disse har én og samme tanke, og deres kraft og magt giver de til dyret. De skal føre krig mod Lammet, og Lammet skal sejre over dem; for han er herrers Herre og kongers Konge; og de, som er med ham, er kaldede og udvalgte og trofaste. Og han siger til mig: De vande, som du så, hvor skøgen sidder, er folk og skarer og folkeslag og tungemål. Og de ti horn, som du så på dyret, disse skal hade skøgen og gøre hende øde og nøgen, og de skal æde hendes kød og opbrænde hende med ild. For Gud har lagt det i deres hjerter at fuldbyrde hans vilje og at være af ét sind og give deres rige til dyret, indtil Guds ord skal være fuldbyrdede. Og kvinden, som du så, er den store stad, som hersker over jordens konger. Åbenbaringen 17:12–18.

De ti konger i De Forenede Nationer “bliver enige” om at “give deres verdensomspændende “rige til dyret.” De har “ét sind,” ligesom de “rådslog med ét samtykke” i Salme treogfirs. Akab var konge over de ti stammer, som indgik det ulovlige utugtforhold med Tyrus’ skøge i Esajas treogtyve. Akabs og Jesabels ulovlige forhold var et forbillede på det ulovlige forhold mellem Herodes og Herodias på Elias’ tid, fremstillet som Johannes Døberen. Herodes var en repræsentant for Romerriget, som i Daniel syv består af ti horn. De ti horn blev forbilledligt fremstillet ved Akabs rige med de ti stammer, og de afgiver begge vidnesbyrd om de ti konger i De Forenede Nationer. Idet Akab og Herodes repræsenterer staten i de ulovlige forhold, var deres rolle at fuldbyrde forfølgelsen af kættere for Tyrus’ skøge, som synger sine sange ved afslutningen af de symbolske halvfjerds år.

“Konger og herskere og guvernører har påført sig selv antikrists mærke og fremstilles som dragen, der går ud for at føre krig mod de hellige—mod dem, som holder Guds bud og har Jesu tro.” Testimonies to Ministers, 38.

Ved søndagsloven ophører jorddyret med at herske som det sjette rige i Bibelens profeti, for det har netop bedrevet utugt med Jezabel og overtager dernæst ledelsen af De Forenede Nationer. Det tvinger derpå hele verden til at opstille et verdensomspændende billede af dyret, således som de tidligere havde gennemført det ved søndagsloven i deres nation.

Og det forfører dem, der bor på jorden, ved hjælp af de tegn, som det fik magt til at gøre for dyrets øjne, idet det siger til dem, der bor på jorden, at de skal lave et billede af dyret, som

havde sår efter sværdet og dog levede. Og det fik magt til at give livsånd til dyrets billede, så dyrets billede både kunne tale og gøre, at alle, som ikke ville tilbede dyrets billede, skulle dræbes. Og det får alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, til at tage et mærke på deres højre hånd eller på deres pande, og for at ingen skal kunne købe eller sælge uden den, som har mærket eller dyrets navn eller tallet for dets navn. Åbenbaringen 13:14–17.

Akab, Herodes, Romerrigets ti konger og De Forenede Nationers ti konger repræsenterer dragen, som går bort for at føre krig mod de hellige; thi det er altid Jesabels elsker, der fuldbyrder forfølgelsen af dem, som Jesabel klassificerer som kættere.

„Således er dragen, skønt den først og fremmest repræsenterer Satan, i sekundær forstand et symbol på det hedenske Rom.“ The Great Controversy, 439.

Ved rystelsen under søndagsloven bliver „syv tusind“ mænd „slået ihjel“. I Daniel elleve, vers enogfyrre, „styrtes mange“. De, som styrtes, når søndagsloven kommer, er laodikeiske syvendedagsadventister, som ikke har forberedt sig på krisen. Tallet „syv tusind“ repræsenterer resten af Guds folk. Gud sagde til Elias ved krisen på Karmels bjerg, som repræsenterer søndagslovskrisen, at der var „syv tusind i Israel“, som ikke havde bøjet knæ for Ba'al. Apostlen Paulus kommenterer dette.

Jeg siger da: Har Gud forkastet sit folk? Aldeles ikke! Også jeg er jo israelit, af Abrahams slægt, af Benjamins stamme. Gud har ikke forkastet sit folk, som han forud har kendt. Ved I ikke, hvad Skriften siger i beretningen om Elias, hvordan han træder frem for Gud imod Israel og siger: Herre, de har dræbt dine profeter og revet dine altre ned; og jeg er alene tilbage, og de står mig efter livet. Men hvad lyder Guds svar til ham? Jeg har holdt mig syv tusind mænd tilbage, som ikke har bøjet knæ for Ba'als billede. Således er der da også i den nuværende tid en rest efter nådens udvælgelse. Romerne 11:1–5.

Ordene »syv tusind« repræsenterer en rest af Guds folk, men den sammenhæng, hvori de symbolsk identificeres, må tages i betragtning. De mænd, som styrtes om ved søndagslovens jordskælv, er resten af utro syvendedagsadventister, som dér og da føres i fangenskab af det moderne åndelige Babylon. I den profetiske historie om det gamle bogstavelige Israel, da Babylon anden gang af tre lagde Jerusalem øde, var der en rest på »syv tusind« »mægtige« mænd »af landet«, som blev ført bort i fangenskab.

Og han bortførte Jojakin til Babylon, og kongens moder og kongens hustruer og hans embedsmænd og landets mægtige, dem førte han bort i fangenskab fra Jerusalem til Babylon. Og alle de kampdygtige mænd, i alt syv tusind, og håndværkere og smede, tusind i tal, alle som var stærke og egnede til krig, også dem førte Babylons konge bort som fanger til Babylon. Og Babylons konge gjorde Mattanja, hans faders broder, til konge i hans sted og ændrede hans navn til Sidkija. 2 Kong. 24,15–17.

Når Jerusalems vældige mænd er styrtet ved søndagslovens jordskælv, »kommer det tredje ve hurtigt. Og den syvende engel basunede.« Det tredje ve er den syvende basun, som den syvende engel lyder. I søndagslovens jordskælvs »time«—slår Islam til!

Et af Islams primære kendetegn i det første og det andet ve var den historiske kendsgerning, at deres krigsførelse var forskellig fra de almindelige krigstaktikker, som blev anvendt i den historie, hvor de opfyldte deres profetiske rolle. Deres krigsførelse bestod i at slå til pludseligt og uventet. Ordet „assassin“ er afledt af de islamiske krigeres praksis i denne periode af historien. Deres angreb var som de japanske kamikazer under Anden Verdenskrig. De islamiske krigere forventede at dø, når de myrdede deres mål. Af denne grund var det en almindelig praksis for krigerne at forberede sig på døden ved at beruse sig med hashish før deres angreb for at hjælpe med at dæmpe frygten for døden. Når de ramte deres ofre, skete det pludseligt og uventet, og deres afhængighed af hashish for at opnå den ønskede mentale tilstand, forenet med det hemmelige angreb, dannede det etymologiske grundlag for ordet „assassin“ på grund af dets forbindelse med ordet hashish.

Det tredje ve og den syvende basun »kommer snart«.

På samme måde kom pagtens sendebud den 22. oktober 1844 „pludselig“ til sit tempel. Søster White definerede „pludseligheden“ ved pagtens sendebuds ankomst således, at hans komme var „uventet“. Derfor var alle fire „komster“, som blev opfyldt den 22. oktober 1844, uventede og pludselige.

„Kristi komme som vor ypperstepræst til det allerhelligste for renselsen af helligdommen, fremstillet i Daniel 8,14; Menneskesønnens komme til den Gamle af Dage, som det fremstilles i Daniel 7,13; og Herrens komme til sit tempel, forudsagt af Malakias, er beskrivelser af den samme begivenhed; og dette fremstilles også ved brudgommens komme til brylluppet, som Kristus beskriver i lignelsen om de ti jomfruer i Matthæus 25.“ The Great Controversy, 426.

Lignelsen om de ti jomfruer gentages til punkt og prikke; således skal alle fire „komster“, som blev opfyldt den 22. oktober 1844, igen opfyldes til punkt og prikke ved det jordskælv, som er søndagsloven. I sin kommentar til lignelsen om jomfruerne føjer Søster White yderligere vidnesbyrd til den bekræftelse, som identificerer den pludselighed og uventethed, der symboliseres ved søndagslovens jordskælv, hvilket er den fuldkomne opfyldelse af Midnatsråbet.

„Karakteren åbenbares ved en krise. Da den alvorlige røst ved midnat forkyndte: 'Se, brudgommen kommer; gå ud for at møde ham,' vågnede de sovende jomfruer af deres slummer, og det blev klart, hvem der havde gjort forberedelse til begivenheden. Begge parter blev overrasket, men den ene var beredt på nødstilstanden, og den anden viste sig at være uforberedt. Karakteren åbenbares ved omstændighederne. Nødsituationer bringer karakterens sande beskaffenhed frem. En eller anden pludselig og uventet ulykke, et dødsfald eller en krise, en uventet sygdom eller angst, noget, der bringer sjælen ansigt til ansigt med døden, vil bringe karakterens sande indre for dagen. Det vil blive åbenbart, om der er nogen virkelig tro på Guds ords løfter eller ej. Det vil blive åbenbart, om sjælen bæres oppe af nåden, om der er olie i karret med lampen.“

„Prøvelsens tider kommer over alle. Hvordan bærer vi os ad under Guds prøve og ransagelse? Går vore lamper ud? eller holder vi dem stadig brændende? Er vi forberedte på enhver nødsituation ved vor forbindelse med Ham, som er fuld af nåde og sandhed? De fem kloge jomfruer kunne ikke overføre deres karakter til de fem tåbelige jomfruer. Karakteren må dannes af os som enkeltpersoner.“ Review and Herald, October 17, 1895.

Ved søndagslovens jordskælv ophører De Forenede Stater med at være det sjette rige i Bibelens profeti. Resten af de syv tusind laodikeiske adventister, som ikke har forberedt sig til krisen, vil åbenbare en karakter, der er forberedt til dyrets mærke. Da kommer islam pludseligt og uventet, for »det tredje ve kommer hastigt«, idet »den syvende engel« basunerer!

De fire „komster“, som alle blev opfyldt den 22. oktober 1844, gentages derpå. Den første komme identificerede dommens åbning i opfyldelse af Daniel otte, vers fjorten. Den bekræftede den første engels budskab, som forkyndte, at „hans doms time“ er kommet. Denne opfyldelse er et forbillede på jordskælvets „time“, som begynder ved søndagsloven, og er den „time“, hvor islam bringer „hans dom“ over De Forenede Stater for vedtagelsen af en søndagslov.

Pagtens sendebud i Malakias kapitel tre kom pludseligt til det tempel, som Han havde oprejst på seksogfyrre år fra 1798 til 1844, for at indgå en pagt med „levitterne“ i Milleritternes historie. Ved søndagslovens jordskælv kommer pagtens sendebud pludseligt for at gå ind i de opstandne døde tørre knoglers tempel, for at indgå en pagt med „levitterne“ i de hundrede og fireogfyrre tusindes historie.

Ved jordskælvet i forbindelse med søndagsloven kommer Menneskesønnen til Faderen for at modtage et rige til opfyldelse af Daniel kapitel syv, vers tretten, således som han gjorde den 22. oktober 1844; thi ved jordskælvets „time“ er der „røster i himlen“, som forkynner, at „verdens riger er blevet vor Herres og hans Salvedes riger, og han skal regere i evighedernes evigheder. Og de fire og tyve ældste, som sad for Gud på deres sæder, faldt ned på deres ansigter og tilbad Gud og sagde: Vi takker dig, Herre Gud, du Almægtige, som er og som var og som kommer, fordi du har taget din store magt til dig og har taget kongedømmet.“

I jordskælvets time, når hans dom er kommet, og de to vidner, som tidligere er blevet oprejst fra den gade, hvor de var blevet myrdet, rejser sig. Da løftes de som en mægtig hær op til himlen, mens resten af syv tusind laodikeiske adventister styrtes omkuld. Det vise hvide er dér og da blevet skilt fra det tåbelige ukrudt. Kristus modtager derefter sit rige, og den syvende basun lyder, hvilket også er det tredje ve, som kommer pludseligt og uventet, og da bliver „folkene“ „vrede, og din vrede er kommet.“

Nationernes vrede er Islams profetiske rolle, og den begynder i jordskælvets time og fortsætter indtil afslutningen af menneskets prøvetid og de syv sidste plager, som fremstilles ved ordene: »din vrede er kommet«. Mellem søndagsloven i De Forenede Stater og prøvetidens afslutning, hvor Guds vrede åbenbares i de syv sidste plager, fremtræder det tredje ve, et symbol på Islam; den syvende basun, et symbol på Islam; og nationernes vrede, et symbol på Islam, som tre symbolske vidner om, at midnatsråbets budskab er en opfyldelse af Islams fremkomst ved søndagsloven.

Ligesom ved millerbevægelsen i begyndelsen var Midnatsråbets budskab en korrektion af en mislykket forudsigelse. I millerbevægelsens historie var det en svigtende opfyldelse af den begivenhed, som var blevet forudsagt at skulle finde sted. I millerbevægelsens tidlige historie fremførte filadelfierne deres fejlslagne forudsigelse, fordi Gud holdt sin hånd over en fejl på 1843-diagrammet.

I den laodikæiske bevægelse ved slutningen af Future for America holdt Gud aldrig sin hånd over fejlen. Det var menneskehænder, der dækkede over sandheden om, at tid ikke længere skulle anvendes i profetisk sammenhæng. Menneskehænder repræsenterer menneskelige gerninger.

I den afsluttende bevægelse blandt de hundrede og fireogfyrre tusinde var fejlen at anvende tid synd, for anvendelsen af profetisk tid skulle ikke længere benyttes. Den syndige anvendelse af tid blev forbilledligt fremstillet ved, at Moses tilsidesatte Guds befaling om at omskære sin søn, og den blev forbilledligt fremstillet ved, at Uzza tilsidesatte Guds befaling om, at kun præsterne måtte håndtere arken. Det var ikke Herrens vilje, at nogen af disse syndige handlinger eller undladelser skulle udføres af Guds folk. Synd har kun én definition, og det er overtrædelse af loven. Moses overtrådte Guds lov om omskærelse, Uzza overtrådte Guds lov om helligdommen, og denne bevægelse overtrådte Guds profetiske lov. Det gamle Israel blev betroet forvaltningen af Guds lov, og adventbevægelsen blev i sin begyndelse og afslutning ligeledes betroet forvaltningen af Guds profetiske sandheder.

I sin nød fuldbyrdede Zippora straks selv den handling at omskære deres søn og repræsenterede således den omvendelse, som de, der var involveret i denne bevægelse, øjeblikkeligt skulle give til kende for den syndige passivitet, hvormed man tillod anvendelsen af tid at blive forbundet med budskabet. David tilkendegiver ligeledes dyb anger over Uzzas handling. At bevægelsen skulle hævde, at anvendelsen af tid i forudsigelsen om 18. juli 2020 på en eller anden måde var korrekt, at det på en eller anden måde var Guds vilje, er at hævde, at Moses og Zippora i virkeligheden ikke behøvede at holde Guds udtrykkelige befalinger i hævd, og at Gud ikke virkelig bekymrede sig om, hvorvidt Uzza rørte ved arken. 18. juli 2020 var en falsk forudsigelse, og det element, der var falsk, var tidselementet.

Disse sandheder vil blive nærmere udforsket i den næste artikel.

„Herren har vist mig, at den tredje engels budskab må udgå og forkyndes for Herrens spredte børn, og at det ikke bør hænges op på tid; for tid vil aldrig mere blive en prøve. Jeg så, at nogle fik en falsk ophidselse, som opstod ved forkyndelsen af tid; den tredje engels budskab var stærkere, end tid kan være. Jeg så, at dette budskab kan stå på sit eget grundlag, og at det ikke behøver tid for at styrke det, og at det vil gå frem i vældig kraft og udføre sit værk, og det vil blive forkortet i retfærdighed.“ Experience and Views, 48.